

ฉันเหมอมองท้องฟ้าเวลาเช้า
พร้อมทอศเท้าแววเค้นเหนือเนินเขา
ขณะลมพรมพลวลิ้นผัวเบา
วบคอกเลาไหวระเนนเอนตามลม

ปุยเมฆขาวราวปุยขนลอยละล่อง
แสงสีทองเจือจางพรางผสม
หอมคอกไม้หลากสีกลิ่นชวนชม
น้ำค้างพรมพราวพรางกลีบบางใบ

โน้นฟ้าสีครามงามทลายหัก
ส่งแสงน้กแหวนดาเค้นคว่ำไขว่
อยากเป็นนกตกหินบันลือไกล
เพื่อท่องในฟากฟ้าวิลาวัลย์

จากชนเขามองเห็นเป็นที่ต่ำ
ซึ่งลำน้ากว้างใหญ่ไหลขวางกัน
ซื่อล้าโง่งโหลผ่านทุกวาระวัน
ตรึงสัมพันธ์พี่น้องผองไทยลาว

โอ้ล้าโง่งหน้าร้อนเมื่อตอนสง
แหวนพราวพรางค่อนน้ำค้างในกลางทว
พราวพลวมนต์เพลงผ่นอันแสนชว
โลกส่วชรวสรวงส่วรรคัพรพธาย

ฉันคงฝันกับวันอันแสนหวาน
ภาพเธอผ่านมาเยือนแล้วเลือนหาย
หยาดน้ำตาไหลรินฉวีวิลา
แทนความหมายคงกะนึ่งจิตถึงเธอ ...

ล้า โง่งผ่านมาเยือนแล้วเลือนหาย

ระลึก

หลักภัย